

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

5. AARGANG

REDAKTØR: KAPTAJN H. EWALD

HÆFTE VIII

AARSABONNEMENT 3 KR.	UDGIVER: MARINEFORENINGEN EKSPEDITION: FORENINGENS KONTOR MØNTERGADE 22, MEZZANINEN, TELEFON: BYEN 3448 ANNONCEEKSPEDITION: DR. DAGMARS ALLÉ 22 VALBY — KØBENHAVN, TELEFON: VALBY 828 x	ENKELTE NUMRE 25 ØRE
----------------------	---	----------------------

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

VED E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU og AXEL IUEL

Medlemmer af København-Kredsen vil ved Henvendelse paa Foreningens Kontor kunne erholde gratis udleveret Hefter af »Verdenskrigen i Billeder«.

Medlem af Grenaa Kredsen, Partikulier S. Nymann og Hustru fejrer den 11. September deres Guldbryllup. Hr. Nymann aftjente sin Værnepligt i 1863—64 som Befaren.

Guldbrudeparret er meget agtet og afholdt i vide Kredse.

Vi bringer hermed Gengivelser af den Medaille, der af Marineforeningen var udsat til Besætningen i den sejrende Baad ved Flaadens i forrige Nummer omtalte Deltagelse i Kaproningen den 7. Juli.

NYE MEDLEMMER

Aarg. f. aftj. Værnepl.	Navn	Stilling	Adresse	Aarg. f. aftj. Værnepl.	Navn	Stilling	Adresse
	Abben, Aug.	Trætøjshandler	Frederikss.	1890	Knudsen, J.	Lokomotivfører	Roskilde
1894	Christensen, Andreas	Slagtermester	Jægerspris	1879	Madsen, Jens	Isenkræmmer	Hadsund
1891	—, Carl	Formand	Aalborg	1917	Mauritzen, Carl	Kontorist	Kbhvn.
1915	Clausen, C. M.	Montør	Roskilde	1889/90	Olsen, Jac. Soph. Carl	Kasserer	—
1899	Engelbreth, Samuel Ejde	Gaardejer	Oppesundby	—, Jørgen Jens	Vognmand	Lynæs	
1903	Frederiksen, Hans	Restauratør	Kbhvn.	1900/01	Petersen, Peter Emanuel	Restauratør	Kbhvn.
1916	Hansen, Carl Chr.	Maskinarb.	Roskilde	?	Poulsen, Anders P.	Gaardejer	Græse
1908	—, Carl Jac.	Kelner	Frederikss.	1897	—, Ns. Charl.	Fiskehandler	Frederikss.
1881	—, Ns. A.	Dokmester	Aalborg	1899	Pætges, Georg	Kelner	Kbhvn.
1880	Johansen, J. Smith Wen- delbo	Fiskeriforpagter	{Kattingeværk Roskilde	1898	Steenstrup, H. V. H.	Inspektionsbetj.	—
1913	Kallehave, Peter	Fisker	Jægerspris	1899	Støvring, Chr.	Kontorbestyrer	—
1899	Kaus, Laur.	Restauratør	Kbhvn.	1902	Svendsen, W.	Restauratør	Aalborg
				1917	Sørensen, J. P. Lund	Mejeribestyrer	Korsl., Mørke
				?	—, Laur.	Gaardejer	Græse

DØDE

1885, Oluf Hansen, Restauratør, Kastrup.

PAA JAGT EFTER U-BAADE

Detallerede Beskrivelser af ganske bestemte Kampe mellem de engelske Destroyers og de tyske Undervandsbaade med Angivelse af Dag, Sted, Navne og øvrige Data offentliggøres som bekendt ikke af det engelske Admiralitet, der foretrækker at holde Begivenhederne omgivet af et hemmelighedsfuldt Slør. Efterhaanden omtales dog i engelske Blade nogle af disse Kampe uden nærmere Betegnelse af, hvor Begivenheden har fundet Sted; disse Beretninger offentliggøres for at give Folk Lejlighed til at faa et Indtryk af Destroyernes Arbejde.

Tidlig en Vintermorgen opdagede en Destroyer en fjendtlig Undervandsbaad og løb straks med fuld Fart mod Fjenden. U-baaden naaede ikke at dykke, før Destroyeren havde vædret den. U-baaden sank og en Bombe blev kastet paa Stedet, Destroyeren hakkede og smed atter en Bombe, hvorefter en Mængde Olie bredte sig paa Overfladen. Senere blev Stedet gennemtravlet og man fandt da, at Undervandsbaaden endnu laa paa det Sted, hvor den var sunket.

En Handelsdamper, som var kommen til agters for Konvojen, blev eskorteret paa Plads af en af ledsagende Destroyers. Da man nærmede sig Konvojen, saa man at en af de andre Dampere blev torpederet. Destroyeren løb for fuld Fart mod Stedet, og ankommen dertil mærkedes et voldsomt Stød i Baaden. Lidt efter opdagede en anden Destroyer et Periskop; fra denne Baad kastedes en Bombe, en voldsom Eksplosion fulgte, og U-baaden kom i Overfladen agter for de to Destroyers. Roret blev kastet haardt over, samtidig med at Beskydningen begyndte. Da den første Destroyer var kommen rundt, løb den lige paa U-baaden, der blev skaaret midt igennem. Begge Halvdele saas et Par Sekunder, før de forsvandt i Dybet.

En Destroyer, der var ude paa Jagt efter U-baade, saa 2 Periskoper paa Styrbords Bov. U-baaden dykkede, før Destroyeren kunde naa den, men en Dydbombe blev kastet, hvor den var gaaet ned. Efter Bombens Eksplosion hørtes en anden og endnu stærkere Eksplosion, hvorpaa en Vandsøjle af sortfarvet Vand kastedes mindst 30 Fod tilvejs.

En Destroyer løb i Kølvanet paa en U-baad og fik Lejlighed til at kaste en Bombe, hvorefter der steg Olie op til Overfladen. Lidt efter fik man Øje paa et Periskop i Nærheden, en Dydbombe blev kastet og mere Olie kom op. I Skumringen saas endnu Oliepletter og ligeledes næste Morgen. Man kastede da igen en Bombe, hvor Olien kom op, og de næste Par Timer kom der stadig Olie og Bobler op. Ved Trawling konstateredes en Hindring paa Bunden samtidig med, at der atter kom Olie op.

Chefen for en Destroyer opdagede om Natten et brændende Skib. Da han kom i Nærheden saa han, at det var en engelsk Olie-tankdamper, som var bleven torpederet

og skudt i Brand. Den brændte livligt og var uden Styr, skønt Maskinen stadig gik.

Paa Grund af det voldsomme Flammebaal var det umuligt at komme ned i Maskinrummet. Kun Forskibet brændte ikke og her stod 30 Kinesere, der ikke var kommet med i Fartøjerne. Det var ganske umuligt at tænke paa at slukke Branden, men Chefen vilde dog gøre et Forsøg paa at redde Besætningen, skønt Foretagendet var vanskeligt nok. Han løb tæt om Damprens Stævn og kastede under Passagen Redningsbøjer, Baade og Rundholter over Bord, samtidig prajede han til Kineserne om at springe udenbords. Tre Gange udførte han Manøvren, men havde nu ikke mere at kaste i Vandet, og alle Destroyernes Baade var sat ud for at samle Folkene op. Der var endnu 9 Mand tilbage paa Damperen at redde; om det sidste Forsøg siger Chefen i Rapporten: »Jeg indsa, jeg maatte gaa langs Siden for at bjærge Resten af Damprens Folk. Med 8 Mils Fart løb jeg til paa Skibets luv Bov og fik Folkene om Bord og 10 Minutter efter var jeg atter klar af Damperen, medens Destroyren kun fik let ovenbords Skade. Damperen brændte ned til Vandlinjen.«

En Konvoj af Handelsskibe blev eskorteret af engelske og amerikanske Destroyers. En tysk Undervandsbaad angreb Konvojen, men skønt den snart var her, snart der, blev den dog stadig omdaget af Destroyerne, som forhindrede den i at komme i Angreb. Tilsidst saa en amerikansk Destroyer Periskopet lige ved; under Forsøget paa at vædre smed den en Dydbombe lige over Undervandsbaaden, som tydeligt saas under Vandet fra et amerikansk Skib. Efter Eksplosionen kastedes sort Vand tilvejs, to Stykker Rundholter og et Par andre Vragstykker. Til Undervandsbaaden saas intet mere.

Et engelsk Patrouillefartøj, som eskorterede 2 Dampere, opdagede en Undervandsbaad og gik straks i Angreb. U-baaden dykkede og forsvandt, da Patrouillefartøjet var en Snes Favne borte. Da Fartøjet løb over Stedet mærkedes et Stød, som om U-baadens Kommandotaarn var ramt. En Dydbombe kastedes, og man saa et Vragstykke blive kastet ca. 50 Fod tilvejs, medens en Mængde Olie spredtes paa Overfladen. Fra et andet Patrouillefartøj kastedes ogsaa en Bombe, hvorefter endnu mere Olie kom op.

Da Konvojen var bleven bragt i Havn, vendte Patrouillen tilbage til Stedet, hvor man atter udkastede Bomber. Der kom stadig Olie op i de følgende 6 Timer:

Det fremgaar af alle Beretninger, at Dydbomber nu bruges meget og efterhaanden er blevet et effektivt Middel mod U-baadene. Hvor mange U-baade, der er tabt paa denne Maade, eller i det hele taget gaaet tabt, faar man ikke at vide, da begge de krigsførende Parter holder det hemmeligt. En Gang efter Krigen faar man Resultatet at vide, men heller ikke før.

S-r.

MINDRE MEDDELELSER

FRA FORSKELLIGE FARVANDE

Den amerikanske Marine har nu overtaget Kontrollen med hele Sotrafikken, baade Sejladsen langs Kysten og over Oceanet. Man har meddelt alle Skibsførere, at de maa henvende sig til Autoriteterne, for at faa at vide, hvornaar de maa afsejle, og hvilke Ruter de skal følge paa deres Rejse.

Ogsaa paa de kinesiske Floder har Skibsfarten Vanskeligheder, da Oprørerne skyder fra Land paa de forbi passerende Skibe. En engelsk Skibsfører blev for nylig skudt, medens han stod paa Kommandobroen. Paa Jangsekiang var Faren saa stor i Marts og April, at den engelske Skibsfart helt maatte indstilles paa Floden.

Den græske Handelsflaade er ogsaa bleven medtaget under Krigen; den var i December 1914 paa 945000 Reg. Ton, men er nu ved Torpedering, Forlis og Salg til Udlandet gaaet ned til 566000 Tons. Desuden har de Allierede rekvireret adskillige græske Handelsskibe.

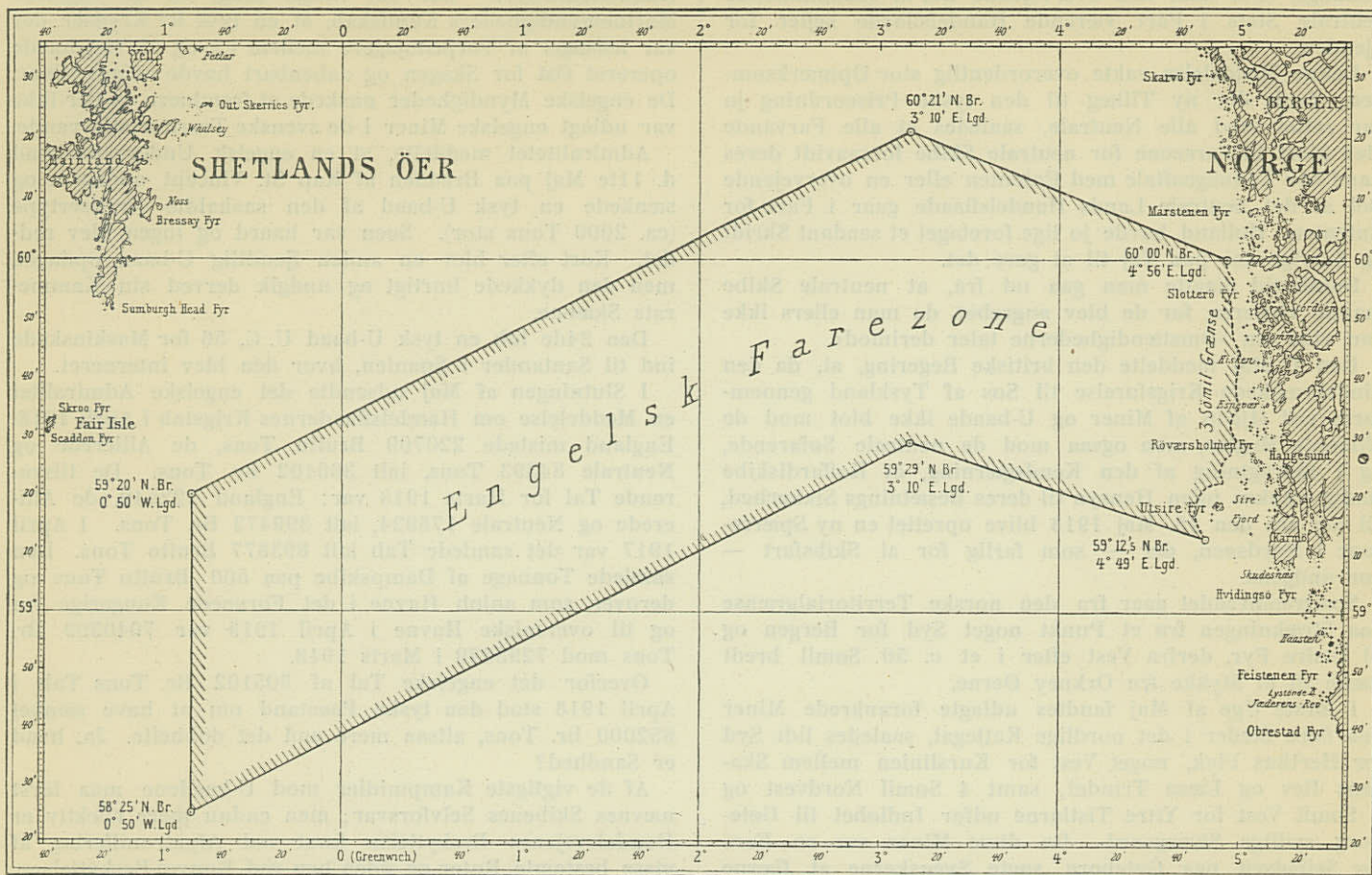
Den spanske Regering har beslaglagt hele den spanske Handelsflaade. Regeringen har grebet til dette Middel af Hensyn til Landets Forsyning.

SØKRIGSBEGIVENHEDERNE I NORDSØEN OG ATLANTERHAVET

APRIL—JULI 1918.

Den ny Sperrezone i Nordsøen

Engelske Destroyers foretog den 15. April et Togt ind i Kattegat, hvor 10 tyske Trawlere blev sænket ved Skydning, medens Besætningerne blev reddet af de britiske Skibe, som intet Tab led.

Den 23. April, tidlig om Morgenen, fandt et engelsk Angreb Sted paa Zeebrügge og Ostende, medens samtidig lette Styrker under Admiral Tyrwhitt dækkede Operationerne mod Nord.

Angrebet blev foretaget under Ledelse af Viceadmiral Keys, og franske Torpedojagere deltog deri. Seks gamle engelske Krydsere, nemlig »Brilliant«, »Lirus«, »Iphigenia«, »Intrepid«, »Thetis« og »Vindictive«, der alle var 20 à 30 Aar gamle, tog Del i Angrebet. Fem af dem, der var fyldt med Cement, skulde om muligt sænkes i Indløbene til Havnene. »Vindictive« og to Hjælpekibe medbragte Stormafdelinger for at storme Molehovedet i Zeebrügge.

Planen gik ud paa efter en Times heftigt Bombardement af Monitorerne mod Zeebrügge at løbe op langs Molen i Zeebrügge og landsætte Stormafdelingerne. I Mellemtiden skulde 3 gamle Krydsere sættes paa Grund og sprænges i Indløbet til Kanalen, medens to ældre, værdiløse Undervandsbaade fyldt med Sprængstoffer skulde løbe mod Pæleværket for at afskære Molen fra Kysten. Ved Ostende skulde to Skibe sættes paa Grund og sprænges ved Indløbet til Havnen.

Resultatet var, at de to Skibe blev sat paa Grund ved Ostende og sprængt. Ved Zeebrügge blev 2 Skibe sænkede i Indløbet til Kanalen, medens den tredje Krydsler løb paa Grund paa Vejen. Den ene af de to ældre Undervandsbaade naaede sit Maal og blev sprængt, idet den ødelagte Pæleværket til Molen.

Stormafdelingerne fra »Vindictive« og Hjælpekibene angreb og hævdede deres Stillinger langs Molen i over en Time, anrettende betydelig Skade paa Fjendens Styrker og

til en vis Grad paa Torpedojager- og Undervands-Depoterne, der laa paa Molen.

Efterat have taget Landgangskorpset om Bord trak »Vindictive« og Hjælpekibene sig tilbage. En engelsk Torpedojager blev sænket ved Kanonild, medens fire Motorbaade savnedes.

Det lykkedes ved dette Angreb at sprænge en Aabning i Zeebrügge Molen, som derved blev skilt fra Kysten. Tyskerne meldte, at de sænkede engelske Skibe laa saaledes, at de indsnævrede den aabne Sejlrende, men U-baade kunde dog stadig komme forbi, og de engelske Vrag bliver rimeligvis snart uskadeliggjort.

Selv om Formaalet med Angrebet næppe naedes fuldstændigt, havde Kampen dog stor moralsk Betydning og det er nærmest uforstaaeligt, at de engelske Skibe kunde komme saa nær ind paa Havnen. Angrebet havde et Tordenskjoldsk Præg og blev udført med forvovent Mod og Dristighed.

Den 10de Maj Kl. 3 om Morgenen foretog den britiske Flaade atter et Togt mod Ostende. Den udrangerede Krydsler »Vindictive«, der var bleven fyldt med en fast Masse, blev sænket paa tværs af Indløbet til Ostende Havn.

Tyskerne hævdede imidlertid, at Krydsleren laa udenfor Sejlløbet til Havnen, og at Indsejlingen stadig var fuldstændig uhindret.

Den 27. April offentliggjordes en ny Forordning angaaende den tyske Priseordning af 30 September 1909. Det hedder heri: Som yderligere Gengæld for de af England og dets Allierede truffne Bestemmelser imod Londoner-Erklæringen af 26. Febr. 1909 angaaende Søkrigsretten sker der for den nuværende Krig følgende Forandring i Preiseordningen af 30 Sept. 1909 med Tillæg. I § 55 c. tilføjes nu følgende: »Som sat i Fart i den fjendtlige Krigsførelses Interesse maa man fremdeles, saa vidt Omstænde

dighederne ikke taler derimod, anse et neutralt Skib, naar den Stat, hvis Flag Skibet er berettiget til at føre, har sluttet Overenskomst med en fjendtlig Stat om Ydelse af Tonnage, eller naar den overvejende Del af vedkommende neutrale Stats i Fart værende Handelsflaade sejler for Fjenden».

Denne Meddelelse vakte overordentlig stor Opmærksomhed, fordi det ny Tillæg til den tyske Priseordning jo var rettet mod alle Neutrale, saaledes at alle Farvande blev gjort til Farezone for neutrale Skibe forsaavidt deres Land har Tonnageaftale med Ententen eller en overvejende Del af det neutrale Lands Handelsflaade gaar i Fart for Ententen. Holland havde jo lige foretaget et saadant Skridt og Sverige var paa Vej til at gøre det.

Imidlertid maatte man gaa ud fra, at neutrale Skibe maatte visiteres, før de blev angrebet, da man ellers ikke kan vide om »Omstændighederne taler derimod«.

Den 1. Maj meddelte den britiske Regering, at, da den uindskrænkede Krigsførelse til Søs af Tyskland gennemføres ved Hjælp af Miner og U-baade ikke blot mod de allierede Magter, men ogsaa mod de neutrale Søfarende, og i Betragtning af den Kendsgærning, at Koffardiskibe stadig sænkes uden Hensyn til deres Besætnings Sikkerhed, vil der fra den 15. Maj 1918 blive oprettet en ny Spærrezone i Nordsøen, der — som farlig for al Skibsfart — bør undgaas.

Spærreomraadet gaar fra den norske Territorialgrænse paa Strækningen fra et Punkt noget Syd for Bergen og til Utsire Fyr, derfra Vest efter i et c. 50 Sømil bredt Bælte til et Stykke fra Orkney Øerne.

I første Uge af Maj fandtes udlagte forankrede Miner paa flere Steder i det nordlige Kattegat, saaledes lidt Syd for Herthas Flak, noget Vest for Kurslinien mellem Skagens Rev og Læsø Trindel, samt 4 Sømil Nordvest og 6 Sømil Vest for Yttre Tistlarne udfor Indløbet til Gøteborg sydlige Skærgaard. Da disse Miner var en Fare for Sejladsen paa Gøteborg, søgte Svenskerne at fjerne dem saa hurtigt, det lod sig gøre; der foreligger — som bekendt — Aftaler om Samvirken paa dette Omraade mellem de 3 nordiske Lande. I Løbet af Maaneden opdaagedes Miner flere Steder saaledes ved Paternoster Skær, ved Vinga, ved Fladen og ved Lille Middelgrund, fortrinsvis altsaa udfor svensk Territorium ved Gøteborg. Udlægningen var i Strid med den for Fredstiden gældende Folkeret, hvori det i Artikel 2 hedder: »Det er forbudt, at udlægge selvvirkende Stødminer udfor Modstanderens Kyster og Havne alene i det Øjemed at afbryde Handelskibsfarten« og i Artikel 3: »Ved Anvendelsen af forankrede selvvirkende Stødminer skal alle mulige Forsigtighedsregler træffes til Betyggelse af den fredelige Søfart«. Herved maa selvfølgelig forstås, at Skibsfarten varskos i Tide om en saadan Udlægning. Ved Udarbejdelsen af Konventionen om Udlægning af saadanne Miner gik man ud fra den Betragtning, at selv om man ikke kan forbyde Brugen af undersøiske, selvvirkende Stødminer, er det dog af Vigtighed at begrænse og regulere deres Anvendelse for at formindske Krigens Haardhed »for saa vidt muligt at give den fredelige Skibsfart den Tryghed, som den har Krav paa trods Tilstedeværelsen af en Krig. Ja! saa naivt tænkte man i 1907.

Da en svensk Travler kort efter sprængtes af en Mine, hvorved Fartøjet sank med 8 Mand, blev de danske Rutebaades Fart mellem Frederikshavn-Gøteborg midlertidig indstillet. Med Hensyn til, hvilken Magt, der havde udlagt Minerne stod Erklæring mod Erklæring, det engelske Admiralitets tilsyneladende bestemt formulerede Erklæring af 15. Maj stod ovenfor den maaske lidt mindre kategorisk affattede, officielle tyske Benægtelse nogle Dage senere. Først midt i Juni meddelte den engelske Gesandt i Stockholm, at engelske Miner var bleven udlagt i Kattegat i

April for at ødelægge fjendtlige U-baade. Der lagdes imidlertid ingen Miner paa mindre Dybde end 35 m under Overfladen, og de var derfor ikke farlige for den almindelige Handelsskibsfart. Der var tillige bragt til de engelske Marinemyndigheders Kundskab, at en tysk let Krydser, der var ledsaget af Torpedojagere mellem 12. og 15. Maj havde opereret Øst for Skagen og aabenbart havde udlagt Miner. De engelske Myndigheder ønskede at fremhæve, at der ikke var udlagt engelske Miner i de svenske Territorialfarvande.

Admiralitetet meddelte, at en engelsk Undervandsbaad d. 11te Maj paa Bredden af Kap St. Vincent opdagede og sænkede en tysk U-baad af den saakaldte Krydsertype (ca. 2000 Tons stor). Søen var haard og ingen blev reddet. Kort efter blev en anden fjendtlig U-baad opdaget, men den dykkede hurtigt og undgik derved sin Kammerats Skæbne.

Den 24de løb en tysk U-baad U. C. 56 for Maskinskade ind til Santander i Spanien, hvor den blev interneret.

I Slutningen af Maj udsendte det engelske Admiralitet en Meddelelse om Handelsflaadernes Krigstab i April 1918. England mistede 220709 Brutto Tons, de Allierede og Neutrale 84393 Tons, ialt 305102 Br. Tons. De tilsvarende Tal for Marts 1918 var: England 222549, de Allierede og Neutrale 176924, ialt 399473 Br. Tons. I April 1917 var det samlede Tab ialt 893877 Brutto Tons. Den samlede Tonnage af Dampskibe paa 500 Brutto Tons og derover, som anløb Havne i det Forenede Kongerige fra og til oversøiske Havne i April 1918 var 7040309 Br. Tons mod 7295620 i Marts 1918.

Overfor det engelske Tal af 305102 Br. Tons Tab i April 1918 stod den tyske Paastand om at have sænket 652000 Br. Tons, altsaa mere end det dobbelte. Ja, hvad er Sandhed?

Af de vigtigste Kampmidler mod U-baadene maa først nævnes Skibenes Selvforsvar; men endnu mere effektiv er Handelsvejenes Beskyttelse først ved Afpatrouillering af visse bestemte Ruter og siden hen ved Konvoj-Beskyttelsen. Man mener i Ententelandene, at Nedgangen i Skibstabene ogsaa skyldes den kombinerede Anvendelse af Luft- og Søpatrouiller.

Man har endvidere oprettet Jager-Disioner, bestaaende af Destroyers, hurtige Yachter og Motorbaade, der sammen med Vandflyvere jager Havet igennem.

I Begyndelsen af Juni optraadte pludselig tyske U-baade under Nordamerikas Kyst, hvor flere Skibe blev sænkede, bl. a. Porto Rico Liniens største Damper, som blev angrebet 15 Sømil Sydøst for Sandy Hook.

Ogsaa tidligere har U-baade optraadt under Amerikas Kyst: dengang de forsøgte at forstyrre Vaaben- og Ammunitionstransporter fra det dengang endnu neutrale Amerika til Europa. Betydningen af U-baades Tilstedeværelse i de amerikanske Farvande kommer nu til at afhænge af, hvor mange store U-baade Tyskland kan bygge, bemande og afsende til Amerika. Formaålet er vel nærmest at bremse Mandskabs- og Krigsforraads-Transporterne til Europa.

I Underhusets Møde den 19 Juni udtalte Macnamara, at Resultatet af den britiske Flaades Operationer mod Zeebrügge og Ostende var større, end man fra først af troede. Skibsdelingen i Bruges og Bruges-Kanalen er endnu indespærret der og Genstand for et stadigt Bombardement. Ialt er 21 Torpedojagere og et stort Antal Undervandsbaade samt talrige Hjælpeskibe indespærrede i Dokken og Kanalen i Bruges.

Den 19de blev en britisk Flaadedeling uden Resultat angrebet af tyske Vandflyvemaskiner i den nordlige Del af Helgolandsbugten, og den 27de Juni veksledes et Par Skud mellem britiske og tyske Jagere udfor Flanderns Kyst.

C. I. H. SPEERSCHNEIDER
Kaptajn

TIL SØS

Det gaar strygende nu. Der er Vind i mit Sejl,
og mit Fartøj har syngende Søer for Boven,
et Skær fra den faldende Sol i sit Spejl
og en blødende Himmel foroven.

Jeg er fri. Jeg er glad, naar jeg ligger om Bord
nogle Mil fra de sløvende Hjemmets Pauluner — —
mellem Himmel og Hav — med et knagende Ror
og med Pift i de spændte Barduner.

Jeg er borte fra Land, der hvor Mennesker bor
med de støjende, stinkende Autokarosser,
fra alskens Gemenhed og dræbende Ord
og fra Gadernes Murstenskolosser.

Med Rorpind i Haanden og Skøde paa Knæ
og med pressende Blod under Negle — —
Bare fremad, saa Lønningen vaskes om Læ — —
Bare sejle og sejle og sejle.

Vil Du med paa min Flugt fra den flanende Flok?
Du skal faa dine Pligter til Punkt og til Prikke:
koge Mad, klare Flagline, skifte min Fok —
— men *Rorpinden* slipper jeg ikke.

EDWARD SPORE

FRA VALKYRIENS TOGT TIL ØSTASIEN

1899—1900

PAA TOGT MED »VALKYRIEN«

(Fortsat)

Uddrag af en Dagbog
ført om Bord af
»457«

(Meddelt ved H. Hjorth).

¹²/₄. Varmen begynder at blive fæl igen, og der vanker ikke megen Søvn paa de lumre Banjer, hvor Temperaturen stærkt nærmer sig de 30°. Vi gaar nu atter i hvidt Tøj; det blaa afleveredes i Gaar. Paasken staar for Døren, og i Anledning af Skærtorsdag afholdtes der Altergang agter i Chefens Salon, hvorimod der ikke skal være Gudstjeneste før i Morgen. Frihed hele Dagen med Foredrag af Næstkommanderende om Slaget paa Rheden den 2den April 1801.

¹³/₄. Rengøring, senere Gudstjeneste. Solen brænder ubarmhjærtigt, men ved Hjælp af Solsejlene, der er udspændt over hele Skibet, lykkes det os dog at gøre Tilværelsen nogenlunde taalelig. Den nystiftede Sangforening »Valkyrien«s første Aftenunderholdning gjorde vældig Lykke.

¹⁵/₄. I Morges, 1ste Paaskedag, viste Thermometret paa Banjerne 38°, saa det er betydelig mere end lummert, men heldigvis friskede en voldsom Regnbyge, omtrent ved Nitiden, lidt paa Sagerne. Ved Paraden meddelte Chefen, at vi vilde passere »Linien« Mandag Aften og at der, i Følge gammel Skik, var givet Tilladelse til at afholde en større Daabsfest. Den i samme Anledning forlængst nedsatte Komité har da ogsaa haft meget travlt i den senere Tid, men holder stadig sine Forberedelser strengt hemmelige. Enkelte forblommede Udtalelser har dog yderligere sat Stemningen op, og alle venter sig store Ting af den forestaaende Fest.

¹⁶/₄. Formiddagen forløb paa sædvanlig Vis, selv om enkelte mystiske Forberedelser lod ane, at der var noget i Gære, og først da Middagen var vel overstaet tog Festen sin Begyndelse. Et skingrende Fløjtesignal paabød Omklædning »efter Behag«, d. v. s. helst saa lidt som muligt, og inden længe vrimlede Dækket med et i Sandhed luftigt paaklædt Publikum, blandt hvilket navnlig Svømmebenklæder og Straahat syntes at være mest paa Mode. Paa Slaget et meldtes Neptun til Borde, og til Musikens Toner og under vild Jubel fra Tilskuerne steg denne værdige Gentleman om Bord, ledsaget af et større Følge, bestaaende af en halv Snes Policemen og fire Barbersvende, bevæbnede med uhyre Rageknive af Træ og nogle meget store Numre af Kalkkoste. Desuden medfulgte Neptuns Sekretær og endnu en mystisk Person, der paa Ryggen bar en Kasse med Paaskrift »Statshemmeligheder«. Var man nysgerrig og lettede paa Laaget, fik man en lang Næse, thi i Kassen saa's kun Mandens blottede Bagdel. Toget sluttedes af fire Dreng, der bar en Ballie med Sæbevand imellem sig.

Chefen tog imod Hans Majestæt paa Agterdækket, og efter at have nydt et lille Glas i førstnævntes Kahyt kom Neptun igen til Syne og holdt en i alle Maader vellykket, med Vittigheder og Skoser, spækket Tale til Chefen, som han lod overrække flere Gaver, bl. a. et Søkort, tegnet 2500 Aar f. K., og en mægtig, tre Alen lang Fisk, frembaaren paa en Trefork.

Nu tog Daabshandlingen sin Begyndelse, og anbragte Side om Side paa en Havebænk midtskibs, blev Chefen, Næstkommanderende, Maskinmesteren og Overlægen, under vild Jubel fra Tilskuerne, sæbet ind efter alle Kunstens

Regler. Her gjaldt ingen Persons Anseelse, Sæben kom lige saa vel i Øjnene som i Munden, og efter at Ofrene nu var blevet skræbete med de mægtige Knive, skylledes de rene ved en kraftig Straale fra Dampumpen. Vilde Hyl hilste hvert nyt Sæt der tod Plads paa Bænken for at gennemgaa den samme Kur, og med usvækket Iver fortsattes Lystigheden, indtil alle var døbte og behørigt forsynede med en af Sekretæren udstedt Daabsattest. Chefens Hovmester var den eneste, der unddrog sig Daaben, men forhaabentlig lykkes det os at overraske ham ved Lejlighed. Der faldt adskillige voldsomme Byger under Højtideligheden, men hvem ænsede vel en Smule Væde; de fleste var jo paa Forhaand gennemblødt.

Ved Firetiden aabnedes der paa Agterdækket en veritabel »Dyrehavsbakke«, hvor forskellige snildt arrangerede Boder og Forlystelser vakte almindelig Munterhed. Der var Skydetelt, Kraftprøver, Sangerindetelt hvor fire, fikse velskabte Skønheder gjorde stormende Lykke med deres Sang, en Pjerrot, der aad brændende Blaar, Brydere, en Kæmpedame og Verdens mindste Dværg. Et Museum med forskellige Sjeldenheder trak ligeledes fuldt Hus; man saa her bl. a. to Løver (Løbere), en Brilleslange (Vandslangen til Pumpen) og Resterne af Babelstaarnet (to Mursten) og saa fremdeles. En som Fonograf indrettet Luftventil havde ligeledes ualmindelig Søgning, og den der, nede fra, sang op igennem Røret, maa være bleven dygtig læs, inden Festen sluttede, thi de forskellige Numre maatte stadig gives da-capo. Ved Sekstiden var det hele forbi, og i Stedet for Punsch serveredes der Koldskaal, som vi nød paa Dækket, medens vi ivrigt diskuterede Dagens mange Begivenheder.

¹⁸/₄. Vi styrer nu ned langs Sumatras Østkyst, og har hele Dagen det smukke, skovbevoksede Land i Sigte. Desværre er det blikstille, og Varmen er overvældende, men en Gang imellem trækker det heldigvis op med en voldsom Tordenbyge, Regnen vælter ned i Strømme, og selv om det hele kun varer ganske kort, svaler den dog Luften og gør for en Stund Tilværelsen mere behagelig. Chefens Hovmester, der unddrog sig Daaben forleden, fik sig en værre Skyllie i Aftes, da han passerede under forreste Bro, hvor en Skælm laa paa Lur efter ham med en Pøs Vand; saa nu er Loven da sket Fyldest.

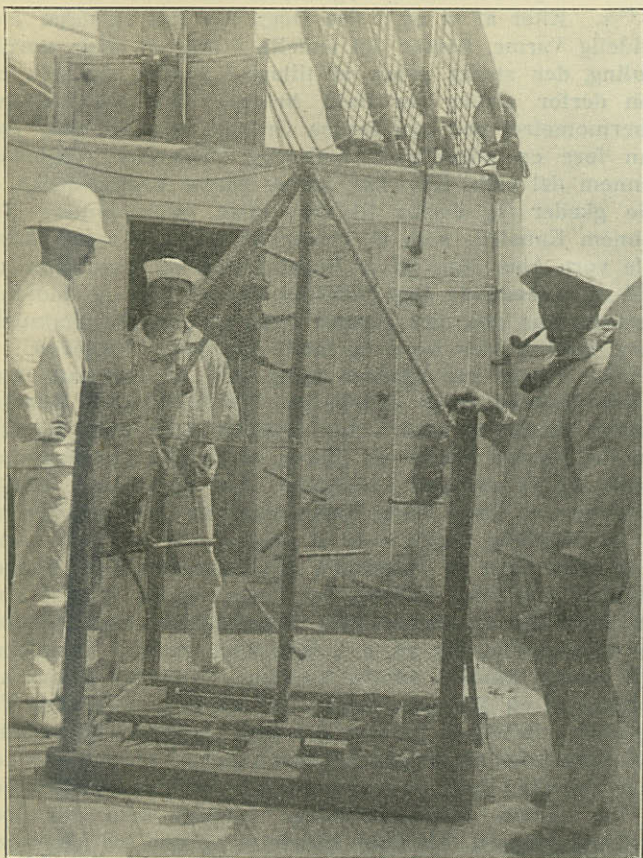
¹⁹/₄. Klart Skib, derpaa Rengøring med paafølgende Omklædning i rent Tøj, og Klokker et fik vi Lodsens om Bord. Yaras høje Bjergland havde da længe været i Sigte forude, men først hen paa Eftermiddagen stod vi ind i Havnen ved Batavia, hvor vi, efter at have afgivet den behørigte Salut, fortojede mellem to Bøjer. Skibet blev straks omringet af en Mængde Kadrejer, der falbød Tobak og Frugt, og kun med Besvær slap den danske Konsul gennem Sværmen. Han medbragte til alles Glæde en sjælden stor Post. Selve Byen ser man ikke meget til her fra Søsiden; den ligger længere oppe ved en lille smal Flod, der kun er tilgængelig for mindre Skibe. Et vældigt Uvejr med Lyn, Torden og Regn sluttede Dagen.

²⁰/₄. En lille hollandsk Krydser kom ind i Morges og ankrede agter for os. Vor Chef, ledsaget af flere af Officererne, tog op til Batavia, og ved Efttiden fulgte Kongens Kvarter efter, alle i hvidt Paradetøj og med Straahatte. Efter en lille rask og »gratis« Jernbanefart gennem det flade og frugtbare, af Kanaler gennemskaarne Land, naede vi Byen og tilbragte her, trods den uhyre Varme, en udmærket Eftermiddag.

Batavia er en stor By, vel nok ca. 200.000 Indbyggere, af hvilke ca. 12.000 er Evropæere, men vistnok et meget

usundt og et i høj Grad dyrt Sted at leve, efter de Priser at dømme, vi maatte betale for vore smaa Fornødenheder. I Selskab med nogle hollandske Soldater drev vi rundt og besaa bl. a. Markedspladserne, hvor de mange herlige Frugter fik vore Tænder til at løbe i Vand. Senere aflagde vi ef Besøg i et kinesisk Theater og derpaa i et Spillehus, hvor Himlens Sønner prøvede Lykken ved en Mængde grønne Borde. Klokkeren seks stillede vi igen ved Havnen, belæssede med Frugt, tropiske Fugle og en enkelt Abekat. Hvorledes vi faar disse Herligheder anbragte om Bord, aner jeg ikke i Øjeblikket? Pladsen er kun lille.

Abeburet

Ud paa Natten trak et voldsomt Uvejr op, og de vældige Vandmasser, der efterhaanden samlede sig i vore Solsejl, sprængte omsider disse og forårsagede en sand Syndflod om Læ, da alle Luger og Skylighter jo stod aabne. Paa Grund af det meget usunde Klima er det strængt forbudt at sove paa Dækket om Natten, og selv om mange fik sig en Dukkert i Køjen, bragte Vandmasserne dog en behagelig Kølighed med sig, der kom os tilgode Resten af Natten.

^{22/4.} Alles Skræk, Kulfyldningen, begyndte i Gaar, og da de Indfødte arbejdede saa daarligt, at vi ikke naaede at blive færdige, skal vi desværre begynde igen paa Mandag. I Dag, Søndag har vi haft det med Fred og Ro, men Varmen er næsten kvælende. Middagen, Suppe og Oksesteg, var udmærket, men naar Suppen er oppe paa Kogepunktet, og Temperaturen omtrent paa det halve, kniber det med Appetiten; man faar ikke mange Skefulde ned, og det hele ender i en Svedekur, der kan staa Maal med det bedste russiske Dampbad. Landgangsfolkene kom om Bord klokken seks; de havde kedet sig lumsk, thi alle Butikerne var lukkede, og til at sidde paa Restaurationerne havde de fleste ikke Raad. Nej, saa havde de 50 Mand, som den hollandske Admiral inviterede paa Udflugt i Gaar, moret sig ganske anderledes og uden en Øres Udgift faaet alle Herlighederne at se. Dagen endte med Uddeling af Kinin til alle; en bitter Slutning i Sandhed.

^{23/4.} Kulfyldningen varede lige til Aften, og Klokkeren blev ti, inden vi fik gjort saa meget rent, at vi kunde faa

Køjerne. Stor Middag agter for Guvernøren og Admiralen; samtidig uddeltes der Is, Kager, Frugt og Cigarer til os, en Gave fra Landsmænd paa Java. Det kan nok være vi svælgede. Skibet ligner forøvrigt snart et Menageri, og Aber, Papegøjer, Kakkeduer, Risfugle og hvad de nu alle hedder, laver et til Tider højst ureglementeret Halløj.

^{24/4.} Smed los fra Bøjen klokken seks og stod til Søs efter paa behørig Maade at have honoreret de paa Rheden liggende hollandske Orlogsmænd. Efter en mægtig Rengøring nyder vi nu Middagshvilen og den storslaaede Sejlad gennem Sundastrædet, hvis vilde, sønderrevne Klippekyster tydeligt vidner om de vældige Naturkræfter, der her, en Gang imellem, rører paa sig. Stod senere Nord paa langs Sumatras Vestkyst; Vejret er smukt og en svær Dønning faar »Valkyrien« til at rulle i lange, behagelige Hiv. Foredrag af Pastor Nyholm om Java og dets Beboere.

^{26/4.} De mange Regnbyger bringer ofte Forstyrrelse i Dagens Program, bl. a. maatte vi saaledes vaske Tøj i Eftermiddag i Stedet for Kanoneksersits. Det blev en morsom Vask, thi Himmelen leverede Vandet, og alle de næsten nøgne Mennesker holdt et syndigt Halløj; sliig Ødslen med fersk Vand var vi jo ikke vant til, og forhaabentlig bliver Tøjet da ogsaa renere end ellers. En af de store Tyre, vi fik om Bord i Batavia maatte lade Livet, men i Stedet for den sædvanlige »Tyrefægtning«, hvor Slagteren af alle Kræfter hamrer løs paa Bæstets Pandebrask, skulde Dyret denne Gang skydes med et af vore 8 mm Geværer. Overkonstabel H besørgede Skydningen, og hans to Skud ramte godt nok, men formaade dog ikke at dræbe Dyret, hvorfor Slagteren maatte træde til med Øksen. Mod Aften væltede Regnen ned, men jeg havde heldigvis Frivagt og holdt tappert ud i Køjen, kun iført Mavebælte. Mage til Svedekur har jeg dog aldrig før gennemgaaet. Uha! Uha!

^{28/4.} Passerede Linien ved Femtiden og befandt os nu igen paa den nordlige Halvkugle. Efter en vældig Rengøring holdt vi Tøjeftersyn Resten af Dagen; mod Aften friskede det svært op med Vinden, og da Regnen samtidig væltede ned i Strømme, fik vi en baade vaad og ubehagelig Hundevagt.

^{1/5.} Det daarlige Vejr med Regn og stiv Kuling holdt sig baade Søndag og Mandag, og først i Dag, Tirsdag, er Vejret igen smukt og varmt, saaledes at vi paany kan gaa an med de forskellige Øvelser.

^{2/5.} Fik Fyret paa Dondra Head, Ceylons Sydspids, i Sigte i Morges, og holder nu op langs Øens Vestside. Vejret er meget ustadigt, og af og til skjuler en vældig Regnbyge, ledsaget af Lyn og Torden, Landet for os. Ved Middagstid klarede Vejret op, og med Lods om Bord staar vi nu ind imod Colombo. Klokkeren to ankrede vi lige inden for den mægtige Mole, der beskytter Havnen mod Sydvestmonsunen. Den store Havn er fuld af Fartøjer, men mærkelig nok ligger her ingen Orlogsmænd i Øjeblikket, kun to russiske Transportdampere med en Mængde Soldater om Bord. Der kom en mægtig Post om Bord; som sædvanlig intet til mig, hvorfor jeg maatte søge Trøst i Aviserne.

^{3/5.} Omklædning i hvidt Paradetøj med paafølgende Forstrækning og Landlov for Kongens Kvarter. Trods den uhyre Varme tilbragte vi en behagelig Eftermiddag, og benyttede denne vor sidste Lejlighed til yderligere at komplettere vore Sjældenheder ved flere fordelagtige Indkøb. Efter en Spaseretur ad den langs Havet nyanlagte Promenade »Gulle Face«, mødte vi igen ved Havnen og kom om Bord ved Mørkets Frembrud.

^{5/5.} I Gaar tilbragte vi en mildest talt væmmelig Dag med Kulfyldning og paafølgende Rengøring lige til Aften. I Dag gaar det løs med Proviant og Vand; bl. a. har vi faaet tre magre Tyre om Bord. De ser nærmest ud, som om de var lavede af Viskelæder, og vi faar vist Brug for vore Tyggeredskaber, naar de en Gang bliver serveret for os! Klokkeren fem lettede vi og stod til Søs med vestlig

Kurs. Et Forlydende vil vide, at der i Øjeblikket er Pest i Aden, hvorfor vi denne Gang skal anløbe Perim i Bab el Mandeb Strædet for at fylde Kul.

⁷/₅. Varmen synes at blive værre og værre, og da baade Ismaskinen og vore elektriske Luftforsynere er ude af Funktion, fører vi, særlig om Natten, en opløst Tilværelse. Hilste paa en stor engelsk Krydser, »Powerful«, der passerede os for østgaaende. Ved Firetiden fik vi Øen Minicay, den nordligste af Malediverne, i Sigte, og staa nu videre Vest paa med Kurs mod Bugten ved Aden.

⁹/₅. Stille og meget varmt. Skyttedivisionerne holdt for første Gang samlede Øvelser; disse gik over al Forventning godt. I Anledning af Aarsdagen for Træningen ved Helgoland fører vi Flag under Gafflen, hvilket ellers ikke finder Sted, naar vi er paa Søen. Pastor Nyholm læste nogle Historier for os efter Aften; disse Oplæsninger samler altid en større Tilhørerkreds.

¹¹/₅. Store Bededag. Rengøring og Mønstring, derefter Frihed Resten af Dagen. Vejret er smukt, og heldigvis kølede en frisk Brise lidt paa Omgivelserne, saa at vi tilbragte en taalelig Dag, selv om det nymalede Fordæk var spærret for os. Nød den lune Aften paa Dækket lige til Klokken ti og studerede sammen med et Par Kammerater den sydlige Halvkugles mange smukke Stjernebilleder, af hvilke særlig Sydkorset skinnede med en vidunderlig Glans.

¹³/₅. Hele Natten har vi styret langs Nordsiden af den høje, bjergfulde Ø Socotora og venter at passere Aden i Morgen Aften. En frisk Kuling af SV gjorde os Tilværelsen behagelig, og efter at der, som sædvanlig om Søndagen, var afholdt Parade og Gudstjeneste, nød vi Hvilens Sødme Resten af Dagen. Mod Aften faldt det i med Stille, og da Temperaturen paa Banjerne var 30°, blev der endelig givet Ordre til at aabne Køjnene, hvilket tidligere har været strengt forbudt. Det hjalp lidt, men Søvn var der dog ikke Tale om.

¹⁴/₅. Varmen er frygtelig; vort Vasketøj tørrede paa nogle faa Minutter. Herligt saa hvidt og smukt den stærke Sol kan gøre det. Chefen og Overlægen aflagde et Besøg paa Fyrpladsen for at se til de arme Fyrbødere. Thermometret viste 55°, og Doktoren kom da ogsaa straks til Syne igen, hvorimod Chefen holdt ud i næsten tre Kvarter. Efter Sigende prøvede han endogsaa selv at fyre. Det er sandelig ogsaa en haard Tørn for Fyrbødere, og der bliver ikke uden Grund gjort alt for dem i Retning af Mad og Drikke. I Løbet af Natten inspicerede Chefen ligeledes flere Gange paa Banjerne for at observere Temperaturen og se, hvorledes Mandskabet klarede sig, men de fleste Køjer var tomme; alle, der kunde, havde søgt Tillflugt paa Dækket.

¹⁵/₅. Passerede Aden i Morges ved Totiden, og ankrede lidt før Middag i en lille Bugt paa Øen Perim, hvor vi skal fylde Kul. Ankret var næppe i Bund før Kulprammene kom paa Siden, men de blev viste bort igen, da der ikke skal begyndes før i Morgen tidlig. Denne lille nøgne, for al Vegetation blottede Klippeø tilhører selvfølgelig Engländerne og er en meget vigtig Kulstation. Befolkningen bestaar af nogle faa hundrede Arabere og Negre, som paa dette, i Sandhed gudsforladte Sted ernærer sig ved at arbejde om Bord i de mange Skibe, der aarlig anløber Øen for at fylde Kul. Varmen her er frygtelig og Solens Straaler kastes paa det ubarmhertigste tilbage fra de nøgne Klipper, saa at alt dirrer og flimrer for Øjnene. Et vittigt Hovede døbte da ogsaa straks Stedet »Den gloende Ovn«.

¹⁶/₅. Meget tidlig Onsdag Morgen tog det sædvanlige Roderi sin Begyndelse; dog maa man lade Araberne at de arbejdede flinkt, og vi blev derfor færdige ved Tretiden, men vort smukke Skib var da ogsaa bedækket med et tykt Lag Kulstøv, som næsten bragte os til Fortvivelse, og først blev fjernet efter flere Timers grundig Rengøring. Blandt de faa Huse paa Øen tiltrækker særlig en større Bygning med det pralende Navn »Oriental Hotel« sig Opmærksomheden; vor Musik spiller foran Hotellet i Aften, sikkert til stor Glæde for Øens Beboere, thi det formelig

vrimler med Folk derinde. Natten forløb taalelig, da der var slukket af under Kedlerne og alle Køjnene stod aabne.

¹⁸/₅. Paa Grund af forskellige Arbejder i Maskinen blev vi liggende en Dag over. Tidlig i Morges gik Chefen om Bord i en tysk Damper for at spørge nyt angaaende Pesten i Port Said, hvorefter vi lettede og stod Nord paa. Varmen er kvælende, og da Vinden er ret agterind, bringer den ingen Lindring til os Stakler. En Mængde modgaaende Dampere giver stadig lidt Afveksling i den ellers ret ensformige Sejlsads; flere af dem hilste os med Flaget. Paa Hundevagten sprang Rorkæden, og da der samtidig skete et lille Havari i Styrbords Maskine, gik vi for halv Kraft i flere Timer.

²²/₅. Efter at vi nu i fire Døgn har lidt og døjet i en ulidelig Varme, blæser det endelig i Dag en frisk, nordlig Kuling, der stadig synes at tillige i Styrke, og selv om den derfor sinker vor Fart, bringer den dog heldigvis Thermometret ned paa lavere Grader, saa at man igen kan føre en nogenlunde ordentlig Tilværelse. Sejlsadsen gennem det røde Hav har været yderst kedsommelig, og alle glæder sig derfor til den ulige interessantere Tur gennem Kanalen, som vi venter at naa i Morgen Aften. Alle vore Aber slap ud af Buret i Dag, og først efter en vild og spændende Jagt lykkedes det os igen at indfange Desertørerne paa nær »Gamle Petersen«, der, til almindelig Sorg, sprang over Bord og fandt sin Død i Bølgerne.

²³/₅. Natten var ligefrem kølig, 22°, og alle søgte med Glæde Køjerne; vi er jo ikke saa lidt kuldske. Allerede i Aftes naaede vi midt i den smallere Suez Bugt, og selv om det næsten blæser en Storm, er Vandet her dog mere smult, og vi gør god Fremgang. Ved Syttiden i Morges passerede vi Sinai Bjerg, hvis solbelyste Top hævede sig til en betydelig Højde over et nøgent, øde og trist Landskab uden Spor af Vegetation eller menneskelige Boliger. Klokken fem faldt Ankeret ved Suez, og en Doktor kom om Bord for at efterse hele Besætningen; man frygtede for Byldepesten, der bl. a. i Øjeblikket raser i Hongkong. Alle maatte møde i Adams Kostume, hvad der jo gav Anledning til en Mængde, mere eller mindre, vellykkede Vitigheder. Heldigvis fandtes der intet mistænkeligt. Under vild Jubel uddeltes derpaa den med Længsel ventede Post, og snart var alle i Gang med at studere Nyhederne fra Hjemmet.

²⁴/₅. Kristi Himmelfartsdag. Lodsens kom om Bord Klokken fem, og lidt efter lettede vi og stod ind i Kanalen. Efter at have passeret et Par store Dampere, der heldigvis gjorde fast for os, slap vi forholdsvis hurtig gennem de to Søer, og befandt os allerede ved Middagstid i den nordlige Del af Kanalen. Vejret var koldt og blæsende, og en ubehagelig Sandfygning indhyllede Kanalens nærmeste Omgivelser i et Taagesløv og fyldte alle Kroge i Skibet med fint, hvidt Ørkensand. Nogle modgaaende Dampere sinkede os en Del, og først ved Sekstiden passerede vi Port Said uden at stoppe, da Chefen ikke ønskede Forbindelse med Land. Da vi gled forbi Lesseps Statue, saluterede vi det ægyptiske Flag med 21 Skud, og ankrede derpaa langt nord for Kanalen, vel klar af Land. Salutten blev straks besvaret, og efter at en lille Damper havde afhentet vor Lods, lettede vi igen og satte Kursen mod Kreta.

²⁷/₅. De to sidste Dages kolde og blæsende Vejrlig, der har bragt mange af os en Forkølelse paa Halsen, bedredes betydeligt jo nærmere vi kom Kreta, og i Morges løb vi, i det skønneste Vejr, ind i Sudabugten, og ankrede omtrent paa samme Sted som sidst. Efter at vi havde udvekslet Hilsener med en fransk og en engelsk Krydser, kom Karantænelægen om Bord. Han fandt intet at bemærke og Klokken elleve gled det gule Flag ned fra Fortoppen. Saasart den sædvanlige Gudstjeneste var forbi, gik Chefen i Land, og efter Middag fik Kongens Kvarter Landlov, men uden Forstrækning, hvorfor de fleste foretrak at blive om Bord. Sammen med et Par Kammerater tog jeg op til Kanea, hvor der herskede det samme frygtelige Roderi som sidst, selv om der hist og her sporedes nogle Bestræbelser for at udlette Krigens sørgelige Spor.

(Sluttes).